

دستورالعمل فنی سرمازدگی در درختان زیتون

قسمت های آسیب دیده و خشک شده درختان زیتون در اثر سرمای شدید زمستانه بعد از تشخیص باید کاملاً قطع شوند تا به کانون آفات و بیماری ها مبدل نگردند. بافت چوبی آسیب دیده را می توان از تغییر رنگ لایه کامبیوم (بافت هدایت کننده مواد غذایی) زیر پوست درخت که به رنگ سیاه یا قهوه ای در می آید تشخیص داد. برای تعیین دقیق قسمت های خسارت دیده و قطع آن ها باید حداقل چند ماه صبر نمود بنابراین قبل از شروع فصل رشد باید از هرس خودداری نمود و با مشخص شدن عمق آسیب (بر حسب خشکیدگی و پیشروی سرمازدگی) در شاخه ، اسکلت درخت را احیا نمود. بر اثر صدمه اندامهای هوایی فعالیت ریشه نیز کاهش می یابد لذا با تغذیه مناسب و متعادل بازیابی و ترمیم قسمت های مختلف آسیب دیده درخت تسریع می گردد.

انواع خسارت سرما بر روی درختان زیتون و راهکارهای اجرائی پس از سرما :

بر اثر سرمای شدید و یخبندان و پایداری سرما به مدت طولانی خساراتی به باغات زیتون استان وارد گردیده که با توجه به بررسیهای بعمل آمده نوع و شدت خسارت و به منظور رفع عوارض فیزیولوژیکی و مدیریت و نگهداری باغات خسارات دیده موارد ذیل پیشنهاد می گردد.

الف) خسارت نوع اول

سرشاخه های یکساله آسیب دیده که شامل زرد و لوله شدن برگها ، ریزش برگها ، ترکهای ریز پوستی ، خشک و شکننده شدن سر شاخه ها می باشد که نیاز به عملیات ذیل می باشد.

هرس و حذف شاخه های خشکیده از اواسط تا اواخر فروردین ماه پس از رفع خطر سرما

محلول پاشی با کود اوره به نسبت ۴ در هزار یک هفته بعد از هرس

تکرار محلول پاشی با کودهای کامل محلول در آب با فواصل ۲-۳ هفته یکبار با غلظت ۲ - ۳ در هزار

ب) خسارت نوع دوم

شاخه های دو ساله و چند ساله (بازوها) آسیب دیده که علائم ظاهری آن ترک پوستی عمیق و از بین رفتن و قهوه ای شدن لایه کامبیوم می باشد که نیاز به عملیات ذیل می باشد.

هرس نسبتاً سنگین و قطع شاخه های فرعی دو یا چند ساله از ده سانتی متری زیر محلی که علائم خشکیدگی وجود دارد در اواسط تا اواخر فروردین ماه (مدیریت هرس باید طوری اعمال شود که تنه و بازوهای اصلی حفظ شوند)

استفاده از چسب پیوند یا موارد پوشاننده و ضد عفونی کننده دیگر در مورد شاخه های که مقطع برش بیشتر از ۲/۵ سانتی متر دارند.

محلول پاشی با کود اوره به نسبت ۵ در هزار یک هفته بعد از هرس

تکرار محلول پاشی با کودهای کامل محلول در آب با فواصل ۲-۳ هفته یکبار با غلظت ۲ - ۳ در هزار

(ج) خسارت نوع سوم

بازوهای اصلی و تنه و طوقه درختان آسیب دیده که علائم ظاهری آن شکافتگی عمیق و از بین رفتن و قهوه ای شدن لایه کامبیوم و جدا شدن پوست از چوب می باشد که در اینگونه موارد راهکار اجرایی کف بر کردن درختان باغ از ۱۰ سانتی متری زیرسطح خاک و پوشاندن محل برش با چسب باغبانی اجازه رشد به کلیه پاجوشها انتخاب حداکثر ۳ پاجوش در سال دوم که ترجیحا از تنه اصلی فاصله داشته و از روی ریشه رشد کرده باشد

(د) خسارت نوع چهارم

آسیب بر روی ریشه بوده خصوصا در نهالهای جوان که در این صورت خسارت کلی به درخت وارد و برگشتی برای درخت نمی باشد که بایستی درختان ریشه کن و با ارقام مناسب منطقه جایگزین گردد